Cap. 2. Elemente de calcul numeric matriceal (cont'd)

2.2. Metode de calcul al inversei

Metoda reducerii la matricea unitate / *metoda eliminării în*versiunea Gauss-Jordan, a diagonalizării / metoda
eliminării.

Avantaj: Obţinerea valorii determinantului fără calcule suplimentare.

Metoda eliminării

Baza = **teoremă** din algebra matriceală: *Dacă o matrice* nesingulară $\underline{A}$ poate fi redusă la $\underline{I}$ prin înmulţirea la stânga cu un şir de matrice, atunci inversa $\underline{A}^{-1}$ se poate calcula prin înmulţirea lui $\underline{I}$ la stânga cu acelaşi şir de matrice în ordine inversă.

Algoritmul de inversare —două procese de calcul derulate în paralel + *n* paşi:

I. Iniţializări:

$$\underline{A}^{0} = \underline{A} ; \qquad (2.1)$$

Metoda eliminării (cont'd 1)

$$\underline{D}^0 = \underline{I} \ . \tag{2.2}$$

II. La pasul k, $k = \overline{1, n}$, se calculează elementele matricelor $\underline{A}^k$ și D^k :

$$a_{kj}^{k} = \frac{a_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, \quad j = \overline{k+1,n}$$
 ; (2.3)

$$d_{kj}^{k} = \frac{d_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, \quad j = \overline{1,k}$$
(2.4)

Metoda eliminării (cont'd 2)

$$a_{ii}^k = 1, \quad i = \overline{1,k} \quad ; \tag{2.5}$$

$$d_{ii}^{k} = 1, \quad i = \overline{k+1,n}$$
 (2.6)

$$a_{ij}^{k} = a_{ij}^{k-1} - a_{ik}^{k-1} \cdot a_{kj}^{k}, \quad i = \overline{1, n}, i \neq k, j = \overline{k+1, n}$$
 (2.7)

$$d_{ij}^{k} = d_{ij}^{k-1} - a_{ik}^{k-1} \cdot d_{kj}^{k}, \quad i = \overline{1, n}, i \neq k, j = \overline{1, k}$$
(2.8)

$$a_{ij}^{k} = 0, \quad i = \overline{1, n}, i \neq j, j = \overline{1, k}$$
 (2.9)

$$d_{ij}^{k} = 0, \quad i = 1, n, i \neq j, j = k+1, n$$
 (2.10)

Metoda eliminării (cont'd 3)

III.În final se obţin matricea unitate, inversa şi valoarea determinantului:

$$\underline{I} = \underline{A}^n \tag{2.11}$$

$$\underline{A}^{-1} = \underline{D}^n \quad , \tag{2.12}$$

$$\det \underline{A} = a_{11}^0 \cdot a_{22}^1 \cdot a_{33}^2 \cdot \dots \cdot a_{nn}^{n-1}$$
 (2.13)

Observaţii:

1. Indicele superior corespunde pasului de calcul.

Metoda eliminării (cont'd 4)

2. (2.3), (2.4): dacă elementul a_{kk}^{k-1} – **pivot**, are valoare nulă sau modulul său este sub un *prag de zero* prestabilit $\Rightarrow$ probleme la efectuarea împărţirilor.

Pivot nul nu implică neapărat că matricea este singulară; trebuie încercate toate posibilitățile: poate fi adus în poziția de pivot orice element a_{ij}^{k-1} , $i,j=\overline{k,n}$, cu permutarea liniilor k și j a coloanelor k și j. Dacă toate aceste posibilități duc la eșec $\Rightarrow$ $\underline{A}$ este singulară.

Metoda eliminării (cont'd 4)

- 3. În scopul reducerii erorilor de rotunjire: recomandare la fiecare pas să fie adus pe poziția pivotului elementul de valoare absolută maximă prin procedeul de la observația 2 **pivotare**. În final: din nou permutările de linii și / sau coloane.
- 4. (2.3) ... (2.10) echivalente cu:

$$a_{kj}^{k} = \frac{a_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, \qquad d_{kj}^{k} = \frac{d_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, \qquad j = \overline{1,n}$$

$$(2.14)$$

Metoda eliminării (cont'd 5)

$$a_{ij}^{k} = a_{ij}^{k-1} + (-a_{ik}^{k-1}) \cdot a_{kj}^{k},$$

$$d_{ij}^{k} = d_{ij}^{k-1} + (-a_{ik}^{k-1}) \cdot d_{kj}^{k}, \quad j = \overline{1, n}, i = \overline{1, n}, i \neq k,$$
(2.15)

cu interpretările:

Liniile corespunzătoare pivotului (liniile k) ale matricelor $\underline{A}^k$ și $\underline{D}^k$ se obțin prin împărțirea liniilor matricelor $\underline{A}^{k-1}$, respectiv $\underline{D}^{k-1}$, corespunzătoare pivotului, la pivot ($a_{k\,k}^{k-1}$).

Liniile $i, i=\overline{1,n}, i\neq k$, ale matricelor $\underline{A}^k$ şi $\underline{D}^k$ se obţin adunând la liniile i ale matricelor $\underline{A}^{k-1}$, respectiv $\underline{D}^{k-1}$, liniile k ale matricelor $\underline{A}^k$ şi $\underline{D}^k$ înmulţite cu $(-a_{ik}^{k-1})$.

Exemplu: Fie matricea $\underline{A} = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 6 \end{vmatrix}$. Să se determine $\underline{A}^{-1}$

utilizând metoda eliminării în versiunea Gauss-Jordan.

Metoda eliminării (cont'd 7)

Soluție: Se aplică algoritmul metodei eliminării:

I. Iniţializări:

$$\underline{A}^{0} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 6 \end{bmatrix}, \quad \underline{D}^{0} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

II. Pentru $k=1,\,2\,$, 3 se aplică (2.3) ... (2.10) ţinând seama şi de observaţii.

Metoda eliminării (cont'd 8)

Iteraţia k=1. Pentru reducerea erorilor de rotunjire poate fi adus pe poziţia pivotului, (1, 1), elementul de valoare absolută maximă $a_{33}=6$ (i=3, j=3). Pentru aceasta: permutate liniile 1 şi 3, apoi schimbate coloanele 1 şi 3. Nu se mai efectuează permutările (simplificare calcule). Deci *pivotul* este $a_{11}=1$.

Metoda eliminării (cont'd 9)

Tabel cu calculul elementelor matricelor $\underline{A}^{\scriptscriptstyle 1}$ şi $\underline{D}^{\scriptscriptstyle 1}$

linii	matricea	matricea $\underline{D}^1$				
linia	1/1	1/1	1/1	1/1	0	0
1	= 1	= 1	= 1	= 1		
linia	0	2+(-1)·1	3+(-1)·1	O · (<u>-</u> / -	1	0
2		= 1	= 2	= -1		
linia	0	3+(-1)·1	6+(-1)·1	0.(-) -	0	1
3		= 2	= 5	= -1		

Metoda eliminării (cont'd 10)

La prima iteraţie
$$\Rightarrow \underline{A}^{1} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 2 & 5 \end{bmatrix}$$
, $\underline{D}^{1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ -1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$.

$$\underline{A}^{1} = 1 \ 1 \ 1 \ , \quad \underline{D}^{1} = 1 \ 0 \ 0$$
 $0 \ 1 \ 2 \qquad -1 \ 1 \ 0$
 $0 \ 2 \ 5 \qquad -1 \ 0 \ 1$

Iterația k = 2. Pivotul: $a_{22}^1 = 1$.

Metoda eliminării (cont'd 11)

Tabel cu calculul elementelor matricelor $\underline{A}^2$ şi $\underline{D}^2$

linii	matricea $\underline{A}^2$			matricea $\underline{D}^2$		
linia	1	0	1+(-1)·2	1+(-1)·(-1)	0+(-1)·1	0
1			= -1	= 2	= -1	
linia	0	1/1	2/1	-1/1	1/1	0
2		= 1	= 2	= -1	= 1	
linia	0	0	5+(-2)·2	-1+(-2)·(-1)	0+(-2)·1	1
3			= 1	= 1	= -2	

Metoda eliminării (cont'd 12)

$$\Rightarrow \underline{A}^{2} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \underline{D}^{2} = \begin{bmatrix} 2 & -1 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

$$\underline{A}^2 = 1 \ 0 \ -1 \ , \qquad \underline{D}^2 = 2 \ -1 \ 0$$
 $0 \ 1 \ 2$
 $-1 \ 1 \ 0$
 $0 \ 0 \ 1$
 $1 \ -2 \ 1$

Iteraţia k = 3. Pivotul: $a_{33}^2 = 1$.

Metoda eliminării (cont'd 13)

Tabel cu calculul elementelor matricelor $\underline{A}^3$ şi $\underline{D}^3$

linii	matricea $\underline{A}^3$			matricea $\underline{D}^3$			
linia	1	0	0	2+1.1	-1+1·(-2)	0+1.1	
1				= 3	= -3	= 1	
linia	0	1	0	-1+(-2)·1 = -3	1+(-2)·(-2)	0+(-2)·1	
2				= -3	= 5	0+(-2)·1 = -2	
linia	0	0	1	1/1	-2/1	1/1	
3				= 1	-2/1 = -2	= 1	

Metoda eliminării (cont'd 14)

$$\Rightarrow \underline{A}^{3} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \underline{D}^{3} = \begin{bmatrix} 3 & -3 & 1 \\ -3 & 5 & -2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}.$$

În final:

(2.12)
$$\Rightarrow$$
 Inversa $\underline{A}^{-1} = \begin{bmatrix} 3 & -3 & 1 \\ -3 & 5 & -2 \\ 1 & -2 & 1 \end{bmatrix}$.

(2.13) $\Rightarrow$ Determinantul $\det \underline{A} = a_{11}^0 \cdot a_{22}^1 \cdot a_{33}^2 = 1 \cdot 1 \cdot 1 = 1$.

Cap. 3. Rezolvarea numerică a sistemelor de ecuații algebrice liniare

3.0. Introducere

Sistem de *n* ecuații algebrice liniare având:

- coeficienții $a_{ij} \in R, \ i,j=\overline{1,n}$ și
- termenii liberi $b_i \in R$, i = 1, n
- cu *n* necunoscute $x_i \in R$, i = 1, n:

Definiții și notații

$$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \dots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n = b_n \end{cases}$$
(1)

Forma restrânsă corespunzătoare lui (1):

$$\sum_{j=1}^{n} a_{ij} x_{j} = b_{i}, \quad i = \overline{1, n}$$

$$(2)$$

Definiții și notații (cont'd 1)

$$\underline{A} = [a_{ij}]_{i,j=\overline{1,n}} = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{11} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \ddots & \ddots & \ddots \\ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix} - \text{matricea coeficienţilor, (3)}$$

$$\underline{b} = \begin{bmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ b_n \end{bmatrix} - \text{vectorul coloană al termenilor liberi,}$$
(4)

Definiții și notații (cont'd 2)

$$\underline{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \dots \\ x_n \end{bmatrix} - \text{vectorul coloană al necunoscutelor,}$$
 (5)

$$\Rightarrow$$
 forma matriceală a sistemului (1): $\underline{A} \underline{x} = \underline{b}$. (6)

 $\underline{b} = \underline{0} \Rightarrow$ sistem **omogen**; $\underline{b} \neq \underline{0} \Rightarrow$ sistem **neomogen**.

Definiții și notații (cont'd 3)

Sistemele **neomogene** au soluţie unică $\Leftrightarrow \underline{A}$ este nesingulară ($\det \underline{A} \neq 0$). Dacă $\underline{A}$ este singulară ($\det \underline{A} = 0$) $\Rightarrow$ sistemul are o infinitate de soluţii (este compatibil nedeterminat), ori nu are nici o soluţie (este incompatibil).

Sistemele **omogene** admit totdeauna soluţia banală $\underline{x} = \underline{0}$. Admit şi alte soluţii $\Leftrightarrow \underline{A}$ este singulară.

Definiții și notații (cont'd 4)

"Sistem **consistent** = sistem compatibil"; "sistem **inconsistent** = sistem incompatibil".

Dacă mici modificări ale elementelor lui $\underline{A}$ şi $\underline{b}$ conduc la modificări reduse ale elementelor soluției $\underline{x}$ $\Rightarrow$ sistem **bine** condiționat. *Măsuri pentru ameliorarea gradului de condiționare:*

Definiții și notații (cont'd 5)

- 1) Înainte de începerea efectivă a rezolvării se modifică ordinea ecuațiilor și / sau a necunoscutelor astfel încât să se asigure dominanța elementelor diagonale ale matricei $\underline{A}$.
- 2) Înainte de rezolvare se aplică *scalarea* determină ca necunoscutele și termenii liberi să aibă același ordin de mărime.

Definiții și notații (cont'd 6)

Se fixează factorii de scară (coeficienții de scalare) $n_{xj}, j=1,n$, și

$$n_{bi}, i = 1, n$$
:

$$x_{j} = n_{xj}\hat{x}_{j}, j = 1, n$$
 (7)

$$b_i = n_{bi}\hat{b}_i, i = \overline{1,n} \tag{8}$$

Înlocuiri în (2)
$$\Rightarrow \sum_{j=1}^{n} a_{ij} n_{xj} \hat{x}_j = n_{bi} \hat{b}_i, i = \overline{1, n}$$
.

Definiții și notații (cont'd 6)

Împărțire cu
$$n_{bi} \neq 0$$
, $i = \overline{1,n} \implies \sum_{j=1}^{n} a_{ij} \frac{n_{xj}}{n_{bi}} \hat{x}_{j} = \hat{b}_{i}$, $i = \overline{1,n}$

Notaţie:

$$\hat{a}_{ij} = a_{ij} \frac{n_{xj}}{n_{bi}}, \ i, j = \overline{1, n}$$

$$(9)$$

Definiții și notații (cont'd 7)

 $\Rightarrow$ o formă echivalentă a sistemului (1):

$$\sum_{j=1}^{n} \hat{a}_{ij} \hat{x}_{j} = \hat{b}_{i}, i = \overline{1, n}$$
 (10)

 $\Rightarrow$ noile valori ale elementelor lui $\underline{A}$ şi $\underline{b}$. Urmează rezolvarea sistemului (10) şi, în final, calculul necunoscutelor originale cu ajutorul relaţiilor (7).

Categorii de **metode** de rezolvare numerică:

- directe sau "exacte";
- indirecte sau iterative.

3.1. Metode directe de rezolvare

Obţin soluţia sistemului printr-o secvenţă de operaţii care se execută o singură dată, numărul total de operaţii algebrice elementare fiind finit şi cunoscut din start.

Metoda inversării matriceale – cea mai simplă, bazată pe înmulţirea la stânga cu $\underline{A}^{-1}$ (dacă $\underline{A}$ este nesingulară) a relaţiei (6) $\Rightarrow \underline{x} = \underline{A}^{-1}\underline{b}$.

Metoda inversării matriceale

 $(1.1) \Rightarrow$ **fazele** metodei:

- inversarea lui $\underline{A}$ (capitolul anterior);
- ullet efectuarea produsului matriceal $\underline{A}^{^{-1}}\underline{b}$.

Exemplu: Să se rezolve sistemul de ecuații algebrice liniare (1.2) prin metoda inversării matriceale:

$$\begin{cases} 2x - x + 3x = 9, \\ x + 2x - 4x = -2, \\ 1 & 2 & 3 \\ -3x + 4x + x = 13. \end{cases}$$
 (1.2)

Metoda inversării matriceale (cont'd 1)

Soluție: Identificarea matricelor care apar în forma (6):

$$\underline{A} = \begin{bmatrix} 2 & -1 & 3 \\ 1 & 2 & -4 \\ -3 & 4 & 1 \end{bmatrix}, \ \underline{b} = \begin{bmatrix} 9 \\ -2 \\ 13 \end{bmatrix}, \ \underline{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix}.$$
 (1.3)

Inversarea matricei A: det A = 55,

$$\underline{A}^{T} = \begin{bmatrix} 2 & 1 & -3 \\ -1 & 2 & 4 \\ 3 & -4 & 1 \end{bmatrix}, \quad \underline{A}^{+} = \begin{bmatrix} 18 & 13 & -2 \\ 11 & 11 & 11 \\ 10 & -5 & 5 \end{bmatrix}. \tag{1.4}$$

Metoda inversării matriceale (cont'd 2)

$$\underline{A}^{-1} = \frac{1}{\det \underline{A}} \cdot \underline{A}^{+} = \begin{bmatrix} \frac{18}{55} & \frac{13}{55} & -\frac{2}{55} \\ \frac{1}{5} & \frac{1}{5} & \frac{1}{5} \\ \frac{2}{11} & -\frac{1}{11} & \frac{1}{11} \end{bmatrix} . \tag{1.5}$$

 $(1.1) \Rightarrow$ soluţia sistemului:

Metoda inversării matriceale (cont'd 2)

$$\underline{x} = \underline{A}^{-1} \cdot \underline{b} = \begin{bmatrix} \frac{18}{55} & \frac{13}{55} & -\frac{2}{55} \\ \frac{1}{5} & \frac{1}{5} & \frac{1}{5} \\ \frac{2}{11} & -\frac{1}{11} & \frac{1}{11} \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} 9 \\ -2 \\ 13 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 \\ 4 \\ 3 \end{bmatrix}.$$
 (1.6)

Dezavantaj: Timp de calcul mare datorită numărului mare de operații aritmetice elementare.

Metode directe de rezolvare

Alte metode directe:

- metoda eliminării în versiunea Gauss-Jordan (diagonalizării)
   sau Gauss (triangularizării),
- metodele bazate pe factorizarea $\underline{LR}$ sau $\underline{QR}$ a matricei coeficienţilor aplicabile cu succes şi la inversarea matricelor (capitolul anterior).

3.2. Metode iterative

Soluţia se obţine printr-un proces de aproximaţii succesive cu convergenţă teoretic infinită şi practic finită.

Trăsătură caracteristică: o secvenţă de operaţii (în număr mai mic faţă de metodele directe) este parcursă de mai multe ori, obţinând aproximaţii din ce în ce mai bune ale soluţiei, până la atingerea unei precizii fixate în prealabil.

Metoda aproximaţiilor succesive în versiunea Gauss-Seidel

Se consideră sistemul de ecuații algebrice liniare de ordinul "n" sub forma restrânsă (2). Poate fi evidențiat distinct termenul din sumă corespunzător elementului diagonal al matricei $A \Rightarrow$

$$a_{ii} \cdot x_i + \sum_{\substack{j=1 \ j \neq i}}^{n} a_{ij} \cdot x_j = b_i, i = \overline{1, n}$$
 (2.1)

Metoda Gauss-Seidel

 $a_{ii} \neq 0 \Rightarrow$ explicitarea expresiei necunoscutei x_i :

$$x_{i} = \frac{1}{a_{ii}} \left(b_{i} - \sum_{j=1, j \neq i}^{n} a_{ij} x_{j} \right), \quad i = \overline{1, n}$$
(2.2)

Algoritmul metodei Gauss-Seidel – etape:

I) Iniţializare $\underline{x}$ cu $\underline{x}^0$ (indicele superior – numărul iteraţiei curente):

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 1)

$$\underline{x}^{0} = \begin{bmatrix} x_{1}^{0} \\ x_{2}^{0} \\ \dots \\ x_{n}^{0} \end{bmatrix}$$
 (2.3)

II) La un pas de calcul k, k = 1, 2, 3, ..., sunt determinate noile valori ale variabilelor:

$$x_i^k = \frac{1}{a_{ii}} \left(b_i - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_j^k - \sum_{j=i+1}^n a_{ij} x_j^{k-1} \right), \quad i = \overline{1, n}$$
(2.4)

III) Condiția de terminare a procesului de calcul:

$$\max_{i} \{ |x_{i}^{k} - x_{i}^{k-1}| \} \le \varepsilon, \ i = \overline{1, n},$$
 (2.5)

cu eroarea $\varepsilon > 0$ prestabilită.

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 3)

Condiția suficientă de convergență a procesului iterativ de calcul:

$$\left|a_{ii}\right| > \sum_{\substack{j=1\\i\neq i}}^{n} \left|a_{ij}\right|, i = \overline{1,n},$$

$$(\underline{A} - \text{diagonal dominantă}) \qquad (2.6)$$

 $\Rightarrow$ o bună condiționare a sistemului.

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 4)

Pentru **inițializarea** procesului de calcul (în caz de convergență) este recomandată:

$$x_i^0 = \frac{b_i}{a_{ii}}, \ i = \overline{1, n}$$
 (2.7)

De la aplicație la aplicație poate prezenta interes studiul efectelor unor alte variante de inițializare.

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 5)

Exemplu: Să se rezolve sistemul (2.8) prin metoda aproximaţiilor succesive în versiunea Gauss-Seidel:

$$\begin{cases} 3x - x - x = 8, \\ x - 2x + 4x = 22, \\ 1 & 2 & 3 \\ x + 4x - 2x = 10, \\ 1 & 2 & 3 \end{cases}$$
 (2.8)

admiţând o eroare $\varepsilon = 0.01$.

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 6)

Soluţie: În scopul îndeplinirii condiţiei de convergenţă (2.6) (diagonal dominanţei) se permută liniile 2 şi $3 \Rightarrow$

$$\begin{cases} 3x - x - x = 8, \\ x + 4x - 2x = 10, \\ x - 2x + 4x = 22. \end{cases}$$
 (2.9)

 $\Rightarrow$ este îndeplinită condiția (2.6) $\Rightarrow$ garantarea convergenței procesului de calcul.

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 7)

Aplicarea algoritmului metodei Gauss-Seidel:

I) Iniţializarea conform (2.7), particularizată:

$$x_1^0 = 8/3 = 2.666$$
, $x_2^0 = 10/4 = 2.5$, $x_3^0 = 22/4 = 5.5$. (2.10)

II) Pentru k = 1, 2, 3, ..., se aplică (2.4) $\Leftrightarrow$

$$x_1^k = (8 + x_2^{k-1} + x_3^{k-1})/3$$
,
 $x_2^k = (10 - x_1^k + 2x_3^{k-1})/4$, (2.11)
 $x_3^k = (22 - x_1^k + 2x_2^k)/4$.

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 7)

Iteraţia k = 1

$$x_1^1 = \frac{1}{3} (8 + 2.5 + 5.5) = 5.333$$

$$x_2^1 = \frac{1}{4} (10 - 5.333 + 2 \cdot 5.5) = 3.916$$

$$\chi_3^1 = \frac{1}{4} (22 - 5.333 + 2 \cdot 3.916) = 6.124$$

(2.12)

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 8)

III) Se calculează erorile:

$$|x_1^1 - x_i^0| = |5.333 - 2.666| > \varepsilon;$$

 $|x_2^1 - x_2^0| = |3.916 - 2.5| > \varepsilon;$
 $|x_3^1 - x_3^0| = |6.124 - 5.5| > \varepsilon.$ (2.13)

Nu este satisfăcută condiția (2.5) $\Rightarrow$ este necesară o nouă iterație.

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 9)

Iteraţia k = 2

$$x_1^2 = \frac{1}{3} (8 + 3.916 + 6.124) = 6.013$$

$$x_2^2 = \frac{1}{4} (10 - 6.013 + 2 \cdot 6.124) = 4.058$$

$$x_3^2 = \frac{1}{4} (22 - 6.013 + 2 \cdot 4.058) = 6.011$$

(2.14)

Metoda Gauss-Seidel (cont'd 9)

III) Se calculează erorile:

$$\begin{vmatrix} x_1^2 - x_1^1 \end{vmatrix} = |6.013 - 5.333| = 0.680 > \mathbf{\mathcal{E}};$$

$$\begin{vmatrix} x_2^2 - x_2^1 \\ 2 \end{vmatrix} = |4.058 - 3.916| = 0.142 > \mathbf{\mathcal{E}};$$
 (2.15)

$$\begin{vmatrix} x_3^2 - x_3^1 \end{vmatrix} = |6.011 - 6.124| = 0.113 > \mathbf{\mathcal{E}}.$$

Erorile au scăzut semnificativ. Cu toate acestea, nu este satisfăcută condiția $(2.5) \Rightarrow$ este necesară o nouă iterație ...